

Pápežové katechézy o rodine: audiencia 6. mája 2015

Tentoraz sa zameral na krásu kresťanského manželstva, citujúc sv. Pavla, ktorý v Liste Efezanom prirovnáva lásku kresťanských manželov ku vzťahu Krista a Cirkvi.

Duchovný zmysel manželstva charakterizoval ako „vznešený a revolučný a pritom zároveň jednoduchý“.

22.09.2015

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Na našej ceste katechézy o rodine sa dnes dotýkame priamo krásy kresťanského manželstva. Ono nie je jednoducho obradom, ktorý sa koná v kostole, s kvetmi, oblečením, fotkami... Kresťanské manželstvo je sviatosť, ktorá sa uskutočňuje v Cirkvi, a ktorú tiež Cirkev koná, dávajúc začiatok novému rodinnému spoločenstvu. Je tým, čo apoštol Pavol zhŕňa vo svojom slávnom vyjadrení: «Toto tajomstvo – tajomstvo manželstva – je veľké; hovorím to vzhľadom na Krista a Cirkev» (Ef 5,32). Pavol, inšpirovaný Duchom Svätým, tvrdí, že láska medzi manželmi je obrazom lásky medzi Kristom a Cirkvou.

Nepredstaviteľná dôstojnosť! Ale v skutočnosti je vpísaná v stvoriteľskom pláne Boha, a s milosťou Krista ho nespočetné kresťanské páry, hoci so svojimi

limitmi, so svojimi hriechmi,
uskutočnili!

Svätý Pavol, hovoriac o novom živote v Kristovi, hovorí, že kresťania – všetci – sú povolaní milovať sa navzájom, tak ako Kristus miloval ich, teda «podriadení jedni druhým» (Ef 5,21), čo znamená v službe jedni druhým. A tu uvádza analógiu, podobnosť medzi dvojicou manžel-manželka a dvojicou Kristus-Cirkev. Je jasné, že ide o podobnosť nedokonalú, ale musíme zachytiť jej duchovný zmysel, ktorý je mimoriadne vznešený a revolučný, a zároveň jednoduchý, primerane každému mužovi a žene, ktorí sa spoliehajú na Božiu milosť.

Muž – hovorí Pavol – má milovať ženu «ako vlastné telo» (Ef 5,28); milovať ju ako Kristus «miloval Cirkev a dal za ňu seba samého» (v. 25). Ale vy manželia (muži), čo ste tu prítomní, rozumiete tomu? Milovať

vlastnú manželku tak ako Kristus miluje Cirkev. Toto nie sú žarty, to je vážna vec! Účinok tejto radikálnosti, aká sa na základe príkladu Krista vyžaduje od muža v jeho zameraní sa na lásku a dôstojnosť ženy, sa musel nesmierne prejaviť v samotnom kresťanskom spoločenstve.

Tento zárodok evanjeliovej novosti, ktorá nanovo ustanovuje pôvodnú vzájomnosť v oddanosti a úcte, v priebehu dejín pomaly dozrieval, no napokon prevážil. Sviatosť manželstva je veľký akt viery a lásky: svedčí o odvahe veriť v krásu stvoriteľského činu Boha a žiť tú lásku, ktorá poháňa ísť ďalej, prekračovať seba samých ako aj samotnú rodinu. Kresťanské povolanie milovať bezvýhradne a bez miery je to, na čom sa s Kristovou milosťou zakladá aj slobodný súhlas, ktorý ustanovuje manželstvo.

Cirkev samotná je plne vtiahnutá do dejín každého kresťanského manželstva: buduje sa v jeho úspechoch a trpí v jeho zlyhaniach. No musíme sa pýtať s vážnosťou: prijímame do hĺbky, my sami, ako veriaci, a aj ako pastieri, toto nerozlučiteľné puto dejín Krista a Cirkvi s dejinami manželstva a ľudskej rodiny? Sme pripravení vziať vážne na seba túto zodpovednosť, teda, že každé manželstvo kráča po ceste lásky, ktorú má Kristus voči Cirkvi? Toto je vznešené!

V tejto hĺbke tajomstva stvorenia, uznaného a znovu ustanoveného vo svojej čistote, sa otvorí druhý veľký obzor, ktorý charakterizuje sviatosť manželstva. Rozhodnutie „vziať sa v Pánovi“ obsahuje aj misionársky rozmer, ktorý znamená mať v srdci pohotovosť stávať sa prostredníkom Božieho požehnania a Kristovej milosti pre všetkých. V skutočnosti kresťanskí manželia sa podieľajú,

práve nakoľko sú manželmi, na poslaní Cirkvi. A to chce odvahu na toto, však! Preto, keď pozdravujem novomanželov, hovorím: „Hľa akí odvážni!“, pretože to chce odvahu milovať sa navzájom tak, ako Kristus miluje Cirkev.

Slávenie sviatosti nemôže ponechať stranou túto spoluzodpovednosť rodinného života vzhľadom na vznešené poslanie lásky, ktoré má Cirkev. A tak sa život Cirkvi zakaždým obohacuje krásou tejto manželskej zmluvy, tak ako sa ochudobňuje zakaždým, keď je znetvorená. Cirkev, aby ponúkla všetkým dary viery, lásky a nádeje, potrebuje aj odvážnu vernosť manželov milosti ich sviatosti! Boží ľud potrebuje ich každodenné napredovanie vo viere, v láske a v nádeji, so všetkými tými radosťami a námahami, ktoré toto napredovanie v manželstve a v rodine prináša.

Smerovanie je tak vytýčené natrvalo, je to smerovanie lásky: miluje sa tak ako miluje Boh, navždy. Kristus sa neprestáva starať o Cirkev: miluje ju naveky, chráni ju naveky, ako seba samého. Kristus neprestáva odstraňovať z ľudskej tváre škvrny a vrásky každého druhu. Aké dojímavé a aké krásne je toto vyžarovanie Božej sily a nežnosti, ktoré sa prenáša z páru na pár, z rodiny na rodinu. Sv. Pavol má pravdu: toto je skutočne «vznešené tajomstvo»! Muži a ženy, dostatočne odvážni na to, aby niesli tento poklad «v hlinených nádobách» nášho človečenstva – títo muži a ženy, ktorí sú tak odvážni – sú základnou devízou pre Cirkev, a tiež pre celý svet! Pre toto nech ich Boh žehná tisíc krát! Vďaka!“

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezove-
katechezy-o-rodine-audiencia-6-
maja-2015/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezove-katechezy-o-rodine-audiencia-6-maja-2015/) (08.08.2025)